

>> Josep Bosch Puy, *Piculives*, (Arbúcies, 1937 - Girona, 1998).

L'escultura més amagada

L'artista Piculives ha deixat obres esculpides sobre la pedra, totalment integrades a l'entorn natural

El drac és una obra camuflada en el paisatge que sorprèn l'excursionista entre Oix i Beget. És la màxima expressió de la visió artística de Piculives, sempre més a prop de la natura que dels cercles artístics convencionals.

GLÒRIA GRANELL > TEXT

El drac de Piculives resisteix perfectament el pas del temps entre roques i arbustos, amb una vista privilegiada sobre el poble de Sant Miquel de Pera. No gaire lluny, el camí vell que porta a Oix acull l'àngel, un relleu pla sobre una pedra del camí que és una altra empremta de l'artista en aquesta zona. El drac és una escultura treballada a partir de la forma de la roca, que permet imaginar el llom cantellut de la bèstia. Piculives aprofita aquests volums i completa l'escultura iniciada de forma natural esculpint el rostre de la fera, una acció que l'acosta al *land art* i representa l'essència de la seva forma d'expressar-se.

L'obra de Piculives

Josep Bosch Puy, Piculives, (Arbúcies, 1937 - Girona, 1998) és un artista autodidacte que cultiva la pintura, l'escultura i, els darrers anys, també la faceta d'inventor. Durant els anys setanta i vuitanta exposa de forma regular en diferents punts de les comarques gironines i s'integra relativament en el grup d'artistes gironins del postfranquisme. Tot i

això, manté sempre una actitud distant respecte dels cercles intel·lectuals, la indústria artística i el mercat de l'art. Entén el fet creatiu com una experiència personal intuïtiva i lliure que transforma els pensaments en peces artístiques gràcies al treball amb les mans. Per això és en l'escultura que desplega al màxim la seva expressivitat, ja que li permet estar en contacte amb el medi, donar forma a la terra, la pedra o la fusta. Escultures de formes arrodonides, volums contundents i línies sinuoses que tenen com a temes cabdals la fertilitat, la terra, el dolor i la vida, entre altres. L'obra de Piculives — catalogada i consultable a l'Arxiu Històric Municipal de Girona— es troba dispersa en nombrosíssims propietaris privats. El que és a l'abast de tots és la seva obra pública, *La Majordoma de Sant Narcís* o *l'Atleta Còsmic del GEiEG*, a Girona; *La Dama de la Garrotxa*, de Mieres o *La Dama de l'estany*, a Banyoles, per posar alguns exemples. Una obra que l'artista vol que la gent es faci seva i que s'integri totalment en l'espai que l'acull.

L'obra de Piculives parteix també del concepte d'art total. Condueix el procés de

El drac és una obra camuflada en el paisatge que sorprèn l'excursionista entre Oix i Beget. És la màxima expressió de la visió artística de Piculives

creació en la seva totalitat fins al punt de construir ell mateix les eines que li serviran per convertir la matèria en art o l'estudi on portarà a terme aquesta transformació. Esculpeix sobre rierencs, tossos de via o senyals quilomètrics de pedra amb la idea d'aprofitar allò que ja existeix i donar-li forma artística, una forma d'ecologia avançada i alhora un inici del camí que el portarà a fusionar completament art i paisatge. Efectivament, Piculives segueix de forma inconscient i intuïtiva el moviment artístic del *land art*, que neix i creix durant els anys seixanta i setanta i relaciona de forma íntima el paisatge i l'obra artística. Les obres que s'integren en aquesta tendència no es construeixen per ser situades a posteriori a l'entorn natural, sinó que es creen en el paisatge mateix, sovint lluny d'indrets habitats. El paisatge no és un context, per tant, sinó que és part fonamental de l'obra, i moltes vegades dona pistes a l'artista sobre què crear-hi. El drac de Piculives no en podria ser un exemple més clar: és a partir de la forma del paisatge que dona forma al drac, i ho fa en el paisatge mateix, on l'escultura encara viu completament camuflada amb l'entorn.

El drac representa l'essència de la mentalitat artística de Piculives. Parla del seu íntim lligam amb la natura, de la seva connexió artística amb el paisatge, de la seva autenticitat, de la seva necessària solitud i d'una actitud generosa i despresa respecte la seva obra. Perquè una peça construïda a la terra no es pot exposar, no es pot vendre i difícilment serà ressenyada. És una obra sense títol ni signatura que l'artista regala al paisatge que se la farà seva.

Retrobo el drac, impecable, un matí d'octubre. Resta immòbil sobre un turonet emboscats al costat del Galí, un mas proper a Sant Miquel de Pera, on Piculives viu els últims anys (lat. 42° 16' 45,40" N - long. 2° 30' 4,16" E). El silenci és absolut i el sol esclata sobre la fera: la pedra aspra i punxeguda de la cua, la rugositat arrodonida del rostre. És un drac amb cresta, ull obert i boca tancada, un drac amable amb cua llarga. D'una bellesa només comparable a l'entorn que l'acull.

Glòria Granell Nogué és llicenciada en filologia catalana i catalogadora de l'obra de Piculives.

>> *L'escultura El drac, de Piculives. A dalt, el rostre del drac. A baix, codi QR per trobar-la al Google Map (goo.gl/bnj6uR) i una vista general de l'espai.*

Retrobo el drac immòbil sobre un turonet emboscats al costat del Galí, un mas proper a Sant Miquel de Pera, on Piculives viu els últims anys